

2018 Моніторингове дослідження якості
початкової освіти

Як я вперше стрибнув у воду

КНИЖКА ДЛЯ ЧИТАННЯ

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

ІНСТИТУТ
РОЗВИТКУ ОСВІТИ

Як я вперше стрибнув у воду

Одного дня я зізнався татові, що жодного разу не стрибав у воду.

– Навіть з висоти одного метра? Для хлопця твого віку це просто сором! Я в десять років уже стрибав з такої висоти!

– Я не боюся, тільки ж усі будуть сміятися, якщо стрибок не вийде.

– Це тому, що ти не володієш технікою стрибка.

Тато відсунув стілець, скинув піджак і став перед килимом, який, напевне, мав слугувати за воду.

– Ось поглянь, як це робиться.

Ми годину тренувалися перед килимом-водою. Тато давав мені поради. Наприклад, пальці ніг повинні міцно охоплювати край дошки, щоб можна було краще відштовхнутися. Усе йшло блискуче. Тут, у кімнаті, я здавався собі одним з найкращих стрибунів у воду.

Наступного дня пішов до басейну. Робив усе так, як під час тренування з татом. Аж до того моменту, коли відчував, що ось-ось плюхнуся у воду! І відходив від басейну...

Може, тато вже забув про стрибки? За кілька днів він жодного разу не запитав про мої успіхи. Та в суботу за вечерею раптом поцікавився:

– Ну, сину, ти вже стрибав?

Я кивнув і, щоб не відповідати, напхав повен рот картоплі. Мамі дуже не подобається, коли розмовляють із повним ротом. Тато почекав, поки я пережував картоплю:

– То що, виходить у тебе стрибок?

Я жував і жував.

– Ти німий, чи що? Здогадуюся, чому ти мовчиш. Одинадцять років хлопцю, а він не може стрибнути у воду!

Завжди, коли батько присікується до мене, додає мені років.

Тато поміркував трохи й сказав:

– Завтра неділя, тож ходімо до басейну разом.

Я здригнувся. Хоч би цієї неділі пішов дощ! Чи хай би сніг випав у липні! Та, на жаль, погода не зіпсувалася.

У басейні спочатку все йшло добре. Ми плавали й змагалися, хто пропливе далі. Тато переміг! Він був гордий, що я ним захоплююся.

– Чи не спробувати нам стрибнути? – раптом запитав він.

Я став на дошку й пальцями ніг учепився за її край, зігнув ноги в колінах. Та мене немов тримала рука чарівника. Знову випростався:

– Там хтось пливе – не можна стрибати!

Та тієї ж миті тато підняв мене над водою, і я плюхнувся у воду...

А повз саме пропливав якийсь чоловік. Не бажаючи того, я зачепив його ногою. Виходячи з води, я почув позаду сопіння. Чоловік, якого я випадково зачепив, ішов за мною. Тато заступив йому дорогу й ненароком відтіснив мене до краю дошки. Я відчув, що втрачаю рівновагу, щосили відштовхнувся ногами й стрибнув униз!

Важко повірити, але стрибок вийшов чудовий! Вода, ніби шовк, облягла тіло. «Отже, усе так просто!» – подумав я.

Коли виринув, то побачив, що тато й чоловік попрямували до кав'ярні неподалік басейну. Тоді я стрибнув у воду ще раз і продовжував стрибати, аж поки не втомився...

Чоловік виявився батьковим шкільним товаришем. Коли вони поверталися до басейну, я випередив їх і стрімголов шугнув у воду, здійнявши великі бризки.

– Молодчина, сину! – вигукнув тато. А шкільний товариш схвально кивнув головою.

Ти закінчив читати текст.

**Тепер почни виконувати завдання, що стосуються змісту тексту.
Для цього скористайся зошитом із завданнями до тексту.**